

Alfred Christensen: Selv om jeg ikke havde vidst det af Lovforslagets Indhold, fik jeg det at vide af den højtærede Kultusminister, at dette Lovforslag handler om et Bevillingsspørgsmaal og ikke om Spørgsmaalet for og imod Frue Kirke Spir og ikke om Brygger Jacobsen, for sidstnævntes Vedkommende dog saaledes at forstaa, at hvert Ord, der siges her, enhver Udtalelse fra ærede Medlemmer her i Salen, maa og skal aande Taknemmelighed og Erkendtlighed mod den Mand, som optræder med en saa storstilet Offervillighed overfor sin By. Ikke desto mindre er jeg nødsaget til at sige nogle Ord, idet jeg ikke kan slaa mig til Taals med den højtærede Kultusministers Udtalelser om, at Sagen er udebatteret her. Jeg er ikke kunstuddannet, men jeg har Interesse for Kunst, og min Mening om Kunst er afhængig af, om jeg gennem Kunsten opnaar et Skønhedsindtryk og derigennem en Følelse af Glæde. Hvor jeg opnaar dette Skønhedsindtryk og denne Følelse af Glæde, der er det paagældende Kunstværk god Kunst for mig, og i andet Fald er det mig en temmelig ligegyldig Ting. Min Dom er ikke afhængig af nogen Kritikers Mening; da jeg mangler Kunstuddannelse, vil jeg ikke være i Stand til at lade mig uddanne af Kritikerens Mening, men maa som umiddelbar Tilskuer nøjes med det Indtryk, som Tingen umiddelbart gør paa mig, føle Glæden og Skønhedsindtrykket derved. Jeg vil da vidne, at jeg, som i over en Menneskealder har færdedes i Nærheden af Frue Kirke med dens Taarn i dets nuværende Skikkelse, føler et Skønhedsindtryk og Glæde ved denne Kirke og dens Taarn og særlig ved det høje, lyse, blanke Kors, der lyses saaledes, at Byens Silhouet langt fra at vinde ved et højt Spir vil tage ubodelig Skade ved at miste Silhouetten af Korset og det flade Taarn.

Jeg havde ikke ventet, at vi nogen Sinde her i Tinget eller andetsteds i en offentlig Forsamling skulde komme til at forhandle om, hvorvidt man skulde sætte Spir paa Frue Kirke. Jeg troede, at denne Sag var sikkert og godt afgjort for flere Aar siden, da Forhandlingerne i Borgerrepræsentationen drejede sig om, hvorvidt det kunde tillades den samme Byens Velgører i sin Iver for at forskønne sin By at sætte Spir paa Nikolaj Kirke. Den Gang blev Tilladelsen givet med 18 Stemmer mod 17, og jeg antager, at den blev givet særlig i Henhold til en Udtalelse af Ordføreren Arkitekt Eugen Jørgensen om, at

der overhovedet slet ikke kunde være Tale om at sætte Spir paa Rundetaarn eller Frue Kirke. En saadan Udtalelse maa være beroligende. Naar man i Henhold til denne Udtalelse faar Tilladelse til at sætte Spir paa Nikolaj Kirke, maa vi andre have Rundetaarn og Frue Taarn i Fred. — Jeg sagde før, at Frue Kirke og dens Taarn med det blanke Kors paa det grønne Tag gav mig et Skønhedsindtryk og derigennem en Følelse af Glæde. Jeg vil tilføje, at jeg, hvis man rev Taarnet ned, vilde have en Følelse af Sorg. Jeg er Folketingsmand for den Kreds, hvori Kirken ligger, min Valgkreds bestaar omtrent udelukkende af Frue Sogn, Jeg ved slet ikke, hvorledes Stemningen er mellem mine Vælgere, og jeg ved heller ikke, hvorledes Stemningen er mellem dem, der i snævreste Forstand høre til Frue Menighed, men jeg føler det som en Pligt at sige, hvorledes min Stemning er, og den er saaledes, at det vil være mig en Sorg, om man tager det Taarn bort.

Jeg mener ganske vist, at vi ikke have Lov til i Forholdet mellem Byen København og dens Velgører at stille os saaledes som Børnene ved Juletid, hvor Børnene skrive deres Ønskeseddel, og Forældre og Onkler og Tanter give dem, hvad de ønske. Det kan ikke skjules, at det somme Tider er en god Forløber for en glad Jul baade for Forældre og Børn, naar Gaverne svare til det, Børnene ønske, men det er noget, vi ikke skulde komme ind paa her. Da det nu imidlertid er bragt frem af en anden Taler, det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), som formulerede en Ønskeseddel i Retning af at fjerne Panoptikonbygningen, Danmarksmonumentet og et andet grimt Monument, vil jeg sige, at jeg regner det heller ikke for galt, at det ærede Medlem kommer frem med det, men jeg vil dog føje en Ting til, som er mere beskeden, nemlig et Ønske, som angaar de gamle Bygninger ved Helliggejsts Kirkeplads, omkring Helliggejst Kirke, som efter min Opfattelse er den smukkeste Bygning, København rummer, og som gennem 24 Aar har været min Nabo Dag og Nat. — Der var ogsaa en anden Ting, som det ærede Medlem fra Fredensborg kunde have omtalt i sin Ønskeseddel, og det var, at hvis Spiret endelig skal gives, saa lad det komme et andet Sted hen, hvor det ikke volder Sorg, men ubetinget Glæde, f. Eks. paa Garnisons Kirke. Jeg ser ikke rettere end, at i den Kant af Byen er der en Trang til Spir. Paa Frue Kirke trænge vi ikke til Spir, da vi have St. Petri Spir, som under